

ת"פ 8148/07/16 - מדינת ישראל נגד יעקב קרבצוב

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 8148-07-16 מדינת ישראל נ' קרבצוב

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם יעקב קרבצוב

גזר דין

רקע

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית, בכתב אישום מתוקן בשנית, בביצוע עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 יחד עם 25 בחוק, וירי מנשק חם באזור מגורים, בניגוד לסעיף 340א בחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בין הנאשם לשכניו קיים סכסוך ארוך שנים על רקע טענות הנאשם כי השכנים מקימים רעש ומפרים את מנוחתו. ביום 30.6.16, בשעה 00:30, על רקע הקמת רעש על ידי המתלוננים בחצר ביתם, ביקש הנאשם מהמתלוננים לחדול מהרעש, אולם הם סרבו וקיללו אותו.

באותן נסיבות יצא הנאשם למרפסת ביתו המצויה מעל חצר ביתם של המתלוננים, צעק לעברם "מי אמר לי בן זונה כלבים... עשר שנים אתם לא נותנים לי לישון, אתם לא מבינים מילים", וירה לכיוונם מסמרים וברגים באמצעות רוגטקה. בסמוך לכך צעק הנאשם לעבר המתלוננים "יש לי אקדח", ואז דרך אקדח מסוג "פארבלום", אותו החזיק ברישיון, וירה לאוויר 2 כדורים.

בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, במסגרתו לבקשת ההגנה נבחנה שאלת הרשעתו בדיון. מנגד ביקשה המאשימה כי ייבחנו מסוכנות הנאשם, אפשרות הטיפול בו, ועמדת המתלוננים.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם ביצע את המעשים בגין עניין של מה בכך, סכסוך שכנים, וכי יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם למתלוננים, כמו גם לעוברי אורח.

נטען כי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם מלמד כי ככלל הוא בעל דפוסים נורמטיביים. עם זאת, מהתסקיר עלו גם אלמנטים שליליים כגון מאפיינים תוקפניים ונוקשות חשיבתית במצבי תסכול. כן נטען כי הנאשם לא ביטא מוטיבציה לטיפול בסדנא לשליטה בכעסים, ולפיכך קיים סיכון להימשכות התנהגות אימפולסיבית מצידו. לצד זאת אישר ב"כ המאשימה כי המתלוננת מסרה שאינה מבקשת להחמיר עם הנאשם, היא מסרה שאין כיום ארועים נוספים בין השניים, והיא אך מבקשת כי הנאשם לא יצור עימה מגע.

אשר לעתירה לביטול ההרשעה, נטען כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים הקבועים לשם כך בפסיקה, וכי לא הוצג נזק קונקרטי לעתיד הנאשם, ככל שתיוותר ההרשעה על כנה.

בשקלול הנסיבות לקולא ולחומרא עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי מעשהו של הנאשם התרחש בעקבות מסכת אירועים אשר כללה פניות רבות מצד הנאשם אל רשויות החוק בבקשה להפסיק את התנהגותם החוזרת והנשנית של המתלוננים, התנהגות אשר הטרידה את הנאשם בפרט ואת יושבי השכונה בכלל. צוין כי גם בסמוך לארוע הנידון ספג הנאשם קללות וגידופים מצד המתלוננים, וכי מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות אשר הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות מלאה על מעשיו, והוא מצוי תקופה ארוכה בתנאים מגבילים הכוללים את הרחקתו מהישוב מאז האירוע.

ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר באירוע חריג וספונטני מצד הנאשם, אשר לא כלל תכנון מוקדם. נטען כי הגם שמהתסקיר עלה כי הנאשם סובל מקשיים ומנוקשות חשיבתית, הרי שלצד זאת צוין בתסקיר כי להליכים המשפטיים ישנה השפעה מרתיעה על הנאשם, וכי קיימת הבנה שלו לאיסור ולחומרת מעשיו.

כן עמד ב"כ הנאשם על מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, על עמדת המתלוננת, אשר לא ביקשה להחמיר עם הנאשם, ועל כך שמדובר בצדדים הצפויים להמשיך ולקיים קשרי שכנות גם בעתיד.

נוכח מכלול הנסיבות נטען כי מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בשים לב למדיניות הפסיקה בכל הנוגע לביטול הרשעה, ובהעדר אינדיקציות לנזק קונקרטי ככל שתיוותר ההרשעה על כנה, לא ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם בדיון, ועתר לענישה צופה פני עתיד.

הנאשם, בדברו לעונש, הביע צער על מעשהו, ביקש סליחה, וטען כי מדובר היה באירוע ספונטני שהתרחש בין היתר משום שלא ישן כ-3 שבועות קודם לכן - מהדברים משתמע כי בשל התנהלות השכנים.

עוד יצוין כי כעד אופי העיד מטעם הנאשם **מר גלעד פז**, אשר העיד כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי וחיובי.

דיון והכרעה

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית ומטעוני הצדדים, בשל סכסוך שכנים מתמשך ירה הנאשם לעבר השכנים מסמרים וברגים באמצעות רוגטקה, וכן דרך אקדח וירה באמצעותו באוויר 2 כדורים, והכל במטרה ברורה להרתיע

ולהפחיד את שכניו, במסגרת סכסוך השכנים המתמשך.

למרבה הצער, מתרבים בשנים האחרונות המקרים במסגרתם פונים אזרחים לפתרון סכסוך בכח הזרוע, חלף פנייה לרשויות החוק. לא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים בדרך זו.

אף אם אצא מנקודת הנחה כי הנאשם סבל באופן מתמשך מהתנהלות שכניו, הרי שמדובר בשכנים אשר הקימו רעש, ולא ניתן להסכין עם ירי לעברם או באוויר כדרך לפתרון סכסוך זה. לא למותר להזכיר כי השימוש באקדח נעשה ממרפסת מגוריו של הנאשם, באזור מגורים מאוכלס, ולפיכך היה בשימוש זה משום פוטנציאל נזק וסיכון ממשיים.

נוכח נסיבות אלו, פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם זכות האדם לשלוות נפש, לבטחון, לשלמות גופו ולתחושת ביטחון באופן משמעותי, ואך במזל לא נגרמו פגיעות בגוף עקב מעשי הנאשם.

בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את החומרה שבביצוע עבירות בנשק חם, בגין סכסוכים של מה בכך במרכזי הערים. בע"פ 32/14 שווקאת עמאש ואח' נ' מדינת ישראל הוטעם:

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר. דמם של אלו אשר קיפדו את פתיל חייהם, בכללם עובדי אורח תמימים, זועק מן האדמה. אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד".

וכן -

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)). בענייננו, המעשים שבהם הורשע המערער חמורים. המערער עשה שימוש באקדח, אותו החזיק שלא כדין, בלב שכונות מגורים ולאחר שאיים על המתלונן. אמנם באירוע הירי לא נגרם נזק אך אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה, שכן החומרה שבעבירות הנשק מתבטאת גם במה שעלול היה להתרחש (ע"פ 116/13 ועקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.7.2013)). לא ניתן להשלים עם מצב של ירי באזור מגורים בשל סכסוך אישי או כעס שחש המערער כלפי המתלונן" (ע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מדינת ישראל).

בחינת הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים, בהם נעשה שימוש בנשק חם בעיבורה של עיר, נידונו נאשמים לעונשי מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות:

ברע"פ 10314/06 טליעה מדחת נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים לאחר שירה מנשקו האישי במהלך חתונה שנערכה בכפרו, כחלק מהמנהג. הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

בע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מדינת ישראל, המוזכר לעיל, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של ירי באזור מגורים ובנשיאת נשק, לאחר שירה באוויר באזור מגוריו של המתלונן בשל סכסוך אישי. כן צרף הנאשם תיק נוסף, במסגרתו הורשע בעבירות תעבורה ובתקיפת שוטר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם בעבירות הנשק הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית 13 חודשי מאסר בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם, ועונשים נלווים. ערעור הנאשם נדחה.

בת"פ (שלום רמלה) 19921-04-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' שמואל מסיקה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה סתם, מעשה פזיזות ורשלנות וירי באזור מגורים, לאחר שעקב ויכוח בין הצדדים שלף המתלונן את נשקו האישי ודרך אותו לכיוון הנאשם; בתגובה שלף הנאשם את נשקו וביצע ירי מעל כתפו ולצד אזנו של המתלונן. בהתאם להסדר טיעון שגובש בין הצדדים, הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עיינתי בפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם, במסגרתה הוטלו על נאשמים בגין ביצוע עבירות כגון דא עונשים צופים פני עתיד. ואולם נמצא כי ככלל מדובר היה במקרים אשר נשקו לטענה בדבר הגנה עצמית, שכן הנאשמים עצמם הותקפו וחשו בסכנה (ר' ת"פ (שלום נצרת) מדינת ישראל נ' דחלה סאמר, ות"פ (שלום ירושלים) מדינת ישראל נ' הבטום הדרה), או כאשר המעשה בוצע מתוך שכרות ואובדן שליטה, באופן שלא סיכן חיי אדם (ת"פ (שלום ב"ש) 6074/05 בענין נאייר אנדרי).

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהתאם לסעיף 40ג לחוק, לפיו יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין אירוע אחד, אף אם האירוע כולל מספר עבירות, אני מאמצת את עמדת המאשימה אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, שהינו בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת הדין בתוך המתחם, הרי שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר. כן יש לזקוף לזכותו את עברו הנקי, עובדה המלמדת על אדם אשר ככלל מתנהל באופן נורמטיבי, וכי האירוע הינו מעידה חד פעמית, אשר התרחשה על רקע הסכסוך הממושך.

תסקיר שירות המבחן מלמד כי לדברי הנאשם הוא סבל מהקמת הרעש על ידי השכנים משך מספר שנים, ומאחר שהסכסוך עימם לא נפתר, צבר תחושות תסכול וחוסר אונים. הוא הסביר כי ביצע את המעשים בגינם הורשע במהירות וללא תכנון, וכי כיום הוא מגלה הבנה באשר לדרך הראויה והחוקית בה היה עליו לפעול. הנאשם ביטא בווה נוכח התנהגותו החריגה, ונלמד כי ההליכים הפליליים שהתנהלו כנגדו פעלו באופן מרתיע. שירות המבחן התרשם כי מחד עסקין באדם מבוגר, נעדר הרשעות קודמות, המכיר בחומרה שבמעשיו, ומנגד התרשם כי בהעדר פתרון לסכסוך השכנים, ובהתחשב באלמנטים בעייתיים בהתנהלות הנאשם במצבי קונפליקט, קיים עדיין סיכון להמשך התנהגות אימפולסיבית מצידו. הנאשם לא ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול, ואולם ביטא חשש מפני האפשרות כי יחסמו מפניו אפשרויות תעסוקתיות בתחום עיסוקו כחשמלאי, שכן לדבריו הוא עובד מדי פעם עם מוקדי אבטחה הדורשים אישור

בדבר העדר הרשעות. נוכח התרשמותו הכוללת של שירות המבחן, הומלץ על ביטול הרשעת הנאשם, ועל השתת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 100 שעות.

בכל הנוגע להמלצה לבטל את הרשעת הנאשם, הרי שנוכח פסיקת בית המשפט העליון, והעדר נזק קונקרטי, חזר בהגנותו ב"כ הנאשם במהלך טעונו מעתירה זו. מעבר לצורך יובהר כי הנאשם הביע חשש ערטיילאי כי לא יוכל להמשיך בעיסוקו המקצועי באופן מלא, מבלי להציג מסמך כלשהו על מנת לתמוך בטענתו זו. לפיכך לא עומד הנאשם בתנאי השני הקבוע בהלכת כתב, בכל הנוגע לנזק קונקרטי אשר יגרם לו ככל שתיוותר ההרשעה על כנה. זאת עוד בטרם דיון האם מתקיים בעניינו התנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב, תנאי העוסק בנסיבות הכוללות של המעשה שבוצע.

מכלול הנסיבות שהוצג בפניי מלמד על נאשם, אשר אף אם סבל תקופה ארוכה מהקמת רעש על ידי שכניו, הרי שבסופו של דבר נהג בדרך שלא ניתן להסכין עימה. ירי באמצעות רוגטקה ובכדורים חיים, בעיבורה של שכונת מגורים, בשל סכסוך שכזה, אינו מעשה עימו יכולה להסכין חברה מתוקנת. לא למותר להזכיר, בבואי לגזור את דינו של הנאשם, כי הוא אמנם נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ואולם מנגד אינו מביע מוטיבציה לטיפול, ושירות המבחן התרשם כי עדיין קיים סיכון לשכנים מצידו של הנאשם.

נוכח דברים אלו, סבורתני כי יש מקום להטיל על הנאשם ענישה ממשית, אף אם ברף התחתון של המתחם שנקבע. בכל הנוגע לעתירת המאשימה להשתת פיצוי למתלוננים, הרי שנוכח עמדת המתלוננים, אשר ביקשו שלא להחמיר עם הנאשם, ונוכח מכלול הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לנקוט במעשיו, איני מוצאת מקום להטיל על הנאשם פיצוי או קנס.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, על פי קביעת הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות הגורמת חבלה של ממש.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 22.8.17 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, במעמד הצדדים.